
MESTER ÉS TANÍTVÁNYA

A beszámolóban szereplő kamarakonzert meghívójának részlete

Azaz egészen pontosan: mesternő és tanítványa, hiszen D. Szécsi Edit immáron 27 éve a sok nevű szegedi zenekonzervatórium – jelenleg: a Szegedi Tudományegyetem Bartók Béla Művészeti Kara – magánénektanára, három éve pedig a kecskeméti Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakgimnáziumban is tanít. Ez utóbbi intézményben lett mestere dr. Imre Mihály Benjámín aneszteziológus orvosnak; akit – igen rokonszenves módon – Szegedre, közös hangversenyre invitált.

Szervező: Szegedi Tudományegyetem NKI Kulturális Iroda

E hangverseny – a Szegedi Tudományegyetem 26. Őszi Kulturális Fesztiválja egyik szépséges eseményeként, az SZTE Rektori Hivatal Dísztermében – igazi meglepetéseket tartalmazott. Önmagában már az is ünnepivé avatta e koncertet, hogy teljes hangversenyen hallhattuk D. Szécsi Editet, aki az elmúlt években igen ritkán, s akkor is csak egy-egy műsorszám erejéig lépett a közönség elé. D. Szécsi Edit három kortárs magyar szerző egy-egy dalával kezdte a műsorát –

a művészről közismerten nagy affinitással és sikerrel interpretálja a kortárs dalirodalmat. Vajda János Szócs Géza versét hagyományos stílusban, sajátos poénokkal zenésítette meg: az Ich liebe dich szöveg például Mimi áriája (Puccini: Bohémélet) dallamával szólal meg. Selmeczi György Kosztolányi Dezső Kedves c. versére szintén szép, simogató dallamokat és harmóniakat írt, Orbán György Weöres Sándor Bolero-ját pedig szinte már operett-sanzon-stílusban komponálta meg. D. Szécsi Edit igen szépen formálva énekelte mindhárom dalt; jól látszott, hogy tökéletesen érzi és nagyon szereti azokat.

Dr. Imre Mihály Benjámint, D. Szécsi Editet és Szilvási Katalint

Puccini dalai ritkán csendülnek fel: ezen a hangversenyen kettőt is hallhattunk dr. Imre Mihály Benjámint előadásában, aki két dallal is bemutatkozott a szegedi közönségnek. Könnyű, világos tenorja kiválóan illett az Ad una morta! (Egy halott nőhöz) és a Morire c. dalokhoz, melyekben egyaránt érződött a nagy operaszerző stílusa és az olasz népi hangvétel. Stílusváltás következett: az elsősorban a Brechttel közösen írt Koldusoperából ismert Kurt Weil: Wie lange noch? (Meddig még?) című dala D. Szécsi Edit szuggesztív előadásában csendült fel; az énekesnő „operai” hangvételben adta elő, így drámai hatást ért el. Az est nagyszerű zongorakísérője Szilvási Katalin volt: Francois Poulenc 15 improvizáció Edith Piaf emlékére c. sorozatából saját feldolgozását játszotta szólistaként, zeneileg és technikailag egyaránt tökéletesen. E különleges műben eredeti Piaf-chansonok motívumai is felismerhetők. A műsor maximálisan felkészült vezetője, Marton Árpád e ponton költészetéből is adott ízelítőt: verse tovább emelte az est művészi színvonalát. Igazi bravúr következett ezután: D. Szécsi Edit – akitől eddig Wagner-művet még nem hallhattunk – a lehető legmagasabb színvonalon énekelte el a Csarnok-áriát a Tannhäuser-ből. Nagy meglepetés volt ez az ária: D. Szécsi Edit szépen, erővel, de mégis könnyen

töltötte ki az ária íveit, dinamikai igényességgel, líraisággal, megéreztetve velünk Erzsébet igazi valóját, azt a tisztaságot, mellyel később meg tudja váltani szerelmét az elkárhozástól. Rendkívül hangulatos volt ezt követően Dr. Imre Mihály Benjámín zarzuela-dala (No puede ser – Nem lehet) Pablo Sorozabal: A kocsmá kapuja c. darabjából, mellyel a szép spanyol folklór koloritja költözött néhány percre a terem falai közé. D. Szécsi Edit ezen a koncerten műsorra tűzte a magyar operettirodalom talán legszebb, rég önálló életet élő művét: a Viljadalt is Lehár Ferenc: A víg özvegy c. darabjából. Az énekesnő ezúttal is remekelt: édes énekét öröm volt hallgatni.

A hangverseny fináléja két duett volt. Először némi meglepetést okozott, hogy Mozart Don Giovanni c. operája híres Don Giovanni-Zerlina-duettje ezúttal szoprán-tenor-kettősben szólal meg, azonban már az első hangok után kiderült, hogy az opera ezen részlete remekül szól ebben az összeállításban is. Maga a produkció pedig szinte túltett az eddig ismert előadásokon. Parádés ötlet volt, hogy Don Giovanni – dr. Imre Mihály Benjámín – fölváltva udvarol D. Szécsi Edit – Zerlinának és Szilvási Katalinnak, D. Szécsi Edit pedig igazi színpadi alakítást nyújtott Zerlinaként, szende-kacér mimikája mindannyiunk arcára mosolyt lopott.

Dr. Imre Mihály Benjámín, D. Szécsi Edit és Szilvási Katalin a sikeres hangverseny után

Azt est folyamán nem először felcsattanó tapsvihart egy igazán szép Mendelssohn-duettel köszönte meg a három művész. Sok sikert kívánunk dr. Imre Mihály Benjámínak és Szilvási Katalinnak; szívből kívánjuk, hogy D. Szécsi Edit a jövőben sokkal gyakrabban álljon a közönség elé: szeretnénk minél többet gyönyörködni szép hangjában – várjuk további ária- és dalestjeit!

Kiss Ernő